Tizenegyedik üzenet

Dávid és Abigail – a hadakozó Krisztus és a hadakozó gyülekezet előképei

Igeolvasmány: 1Sám 25,2-42; Ef 5,25-27; 6,10-13; Jel 19,7-9. 11-21; Héb 6,19; 10,19-20; 13,13

I. Az 1Sámuel 25,1b-44 egy beszámoló arról, hogyan volt Dávidnak dolga Nábállal és Abigaillal:

A. Ebben a fejezetben Abigail bölcsességét látjuk azzal, hogy megbékítette Dávidot – 23-31. vers.

B. Dávid azzal válaszolt Abigail kérésére, hogy megáldotta Jehovát, aki elé küldte az asszonyt, valamint azzal is, hogy megáldotta őt, aki megakadályozta Dávidot, hogy gyilkosságba ne essen, és ne a saját kezével szerezzen magának elégtételt – 32-35. vers.

C. Abigail szépsége és bölcsessége megragadta Dávidot, és Nábál halála után feleségül vette őt, Abigail pedig Dávid hozzáillő párjává lett hadviselésben – 36-44. vers.

II. Dávid jelképezi a szenvedések közepette hadakozó Krisztust – 28. vers:

A. Dávid az Úr Jézust jelképezi emberként a feltámadása előtti földi szenvedésében; Dávid szenvedése a bitorló ellenségek legyőzését és a jó földnek, Isten épülete talajának elnyerését szolgálta – Zsolt 69,1-9.

B. Az, hogy Dávidot Isten iktatja be, a filiszteusokon aratott ismétlődő győzelmeiben mutatkozik meg; ezért ő a harcos Krisztusnak egy előképe – 2Sám 5,17-25.

C. Mivel Jehova a Harcos, aki csatát vív értünk, és minden ellenségünk felett diadalmaskodik, Ő a mi diadalunk, győzelmünk – 2Móz 17,8-16.

D. A Zsoltárok 110,5-6 felfedi, hogy – azonfelül, hogy Ő a Király és a Pap – Krisztus a Harcos:

1. Az Ő haragja napján a visszajövetelekor Krisztus lesz a legnagyobb Győztes – le fogja győzni az összes nemzetet, össze fogja zúzni a királyokat és az ellenségek fejét, és ítéletet fog tartani mindazokon, akik ellenszegülnek Neki – 1-2. 5-6. vers.
2. A Jelenések 19,11-14 szerint a visszajövetele során Krisztus lesz a Harcoló:
   a. Az Úr nem egyedül fog harcolni Antikrisztus és a nemzetek hadseregei ellen.
   b. Krisztus a menyasszonyával mint az Ő hadseregével fog eljönni, és vele fog harcolni Antikrisztus és a hadseregei ellen – 7-9. vers.

E. A Harcos Krisztus a Győztes Krisztus – Jn 12,31; Ef 4,8; Héb 2,14:

1. A földi szolgálata során a győztes Krisztus legyőzte az ördögöt és lerontotta az ő munkáit – Mt 4,1-11; 1Jn 3,8.

2. A megfeszítése során a győztes Krisztus kivetette e világ fejedelmét, megsemmisítette az ördögöt, elérte, hogy a fejedelmességek és hatalmasságok levettessenek, és hatálytalanná tette a halált – Jn 12,31; Mt 27,51; Héb 2,14; Kol 2,15 [angol ford.]; 2Tim 1,10 [Csia].
3. A győztes Krisztus feltámadása kinyilvánítja, hogy Ő győztes a halál felett – 2,8.
4. A mennybemenetelében a győztes Krisztus „foglyokat vitt fogva"; szabadon bocsátott minket a Sátán bitorló kezéből, és a világegyetem legmagasabb helyére vitt minket – Ef 2,6; 4,8.
5. A győztes Krisztus a harcoló Hadvezérként, a Harcosként fog eljönni a hadseregével, hogy Armagedonnál az Antikrisztus, az őalatta álló királyok és a hadseregeik ellen harcoljon – Jel 19,11-21.

III. Abigail jelképezi a szenvedések közepette hadakozó gyülekezetet – 1Sám 25,2-42:

A. Az 1Sámuel 25-től kezdődően Abigail mindig a harcos Dávid oldalán volt, és követte őt a harcaiban – 40-42. vers.
   1. Abigail házassága Dáviddal a hadseregként a hadviseléshez besorozott gyülekezetet jelképezi – Ef 6,10-20.
   2. Abigail a hadakozó gyülekezetet jelképezi, aki szenvedések közepette Isten királyságáért harcol – Jel 1,9; 11,15; 12,10.

B. Abigail előképe ábrázolja a szükségünket, hogy egynek kell lennünk Krisztussal az Ő szenvedéseiben – Fil 3,10; Kol 1,24; Jel 1,9:
   1. Krisztus szorongattatásainak két kategóriája van: megváltás elvégzését szolgálók, amelyeket Krisztus Maga fejezett be, és a gyülekezet létrehozását és építését szolgálók, amelyeket az apostoloknak és a hívőknek kell betöltenie – Kol 1,24.
   2. Az a tény, hogy Pál Krisztus szorongattatásait Isten sáfárságával kapcsolatban említi, azt mutatja, hogy a sáfárságot csak szenvedésen keresztül lehet véghez vinni – 25. vers.
      a. Ha részt kívánunk venni Isten sáfárságában, fel kell készülnünk a szenvedésre – Jel 1,9; 2Kor 1,3-6.
      b. Mindazoknak, akik részt vesznek a gyülekezeti szolgálatban vagy az ige szolgálatában, készen kell állniuk arra, hogy részük legyen egy sáfár szorongattatásaiból; ez azt jelenti, hogy késznek kell lennünk arra, hogy akármi árat megfizessünk, ami szükséges a sáfárságunk betöltéséhez – 4,10-12; Jn 12,24-26.

C. Abigail előképe ábrázolja a gyülekezetnek az Úr Jézussal való részvételét a szellemi hadviselésben – Ef 6,10-20:
   1. A gyülekezetet mint Krisztus hozzáillő párját, az Ő menyasszonyát az Efézus 5,25-27 fedi fel, az Ő hozzáillő párja pedig a harcossá, a

küzdővé lesz az Efézus 6,10-13 igeszakaszban:

a. Az Efézus 5. és 6. a Jelenések 19-ben fog beteljesülni.
b. A győztesek összessége a menyasszonnyá válik, hogy Krisztus hozzáillő párja legyen (7-9. vers), az Ő hozzáillő párja pedig Krisztus hadseregévé lesz, hogy legyőzze Antikrisztust Armagedonnál (11-21. vers).

2. Nemcsak Isten örökkévaló célját kell beteljesíteni és az Ő szíve vágyát megelégíteni, hanem Isten ellenségét is le kell győzni; ehhez a gyülekezetnek harcosnak kell lennie – Ef 1,11; 3,9-11; 6,10-12.
3. A szellemi hadviselés azért szükséges, mert a Sátán akarata szemben áll Isten akaratával – Mt 6,10; 7,21; Ésa 14,12-14:
   a. A szellemi hadviselés forrása az isteni akarat és a sátáni akarat közötti konfliktusban van.
   b. A gyülekezetként a harcolásunk célja a sátáni akarat leigázása és Isten ellenségének a legyőzése – Jel 12,11.
4. A Sátán retteg a gyülekezettől mint Krisztus Testétől, a testületi harcostól, aki ellene és a királysága ellen harcol – Én 6,10; Ef 6,10-20.
5. Krisztus azt fogja feleségül venni, aki már évek óta csatát vív Isten ellensége ellen – Jel 19,7-9. 11-16.
6. A győztesek, akik Krisztus menyasszonyát alkotják, Isten minden ellensége ellen csatát vívnak és legyőzik őket annak érdekében, hogy elhozzák Isten királyságát – 2,7. 11. 17. 26; 3,5. 12. 21; 11,15; 12,10.

IV. Abigail előképe egy olyan hívőt ábrázol, aki kimegy Jézushoz a táboron kívül, az Ő gyalázatát hordozván – Héb 13,13:

A. A keresztyén életünknek két szempontja van – egy belső szempont és egy külső szempont – 6,19-20; 13,13:
   1. A belső szempontot a Sulamit jelképezi, a külső szempontot pedig Abigail – Én 6,4. 10. 13; Héb 13,13.
   2. Egyrészt a kárpiton belül, a Szentek Szentjében vagyunk; másrészt a városon, a táboron kívül vagyunk az emberek előtt – 6,19-20; 13,13.
      a. Belsőleg élvezzük a feltámadt Krisztust, külsőleg pedig követjük Jézust – 6,19; 13,13.
      b. Amikor a belső szobában, a Szentek Szentjében, a titkos helyen, megérintjük az Urat, akkor a Sulamithez lehet hasonlítani minket – 10,19-20; Én 1,4; 4,10; 6,13.
      c. Amikor bizonyságot teszünk az Úr mellett és az Úrért munkálkodunk a külső életvitelünk során, akkor Abigailhoz lehet

hasonlítani minket, aki Dáviddal vándorol a pusztában – 1Sám 25,40-42.

B. Minden nap meg tudjuk tapasztalni ezt a két szempontot – Héb 6,19-20; 10,19-20; 13,13:
   1. A kárpiton belül vagyunk mint a Sulamit – a Szentek Szentjében élünk, és élvezzük a feltámadt és megdicsőült Krisztust –, valamint a táboron kívül vagyunk mint Abigail – a világban élünk, és követjük az alázatos Jézust – 6,19-20; 13,13.
   2. A Sulamithez és Salamonhoz hasonlóan megmaradunk az elefántcsontpalotákban, és belsőleg közösséget folytatunk az Úrral, Abigailhoz hasonlóan pedig külsőleg úgy élünk, hogy követjük Dávidot a háborúba és a szenvedésbe – Zsolt 45,8; 1Sám 25,40-42.
   3. A bensőnkben lévő Személy a feltámadt Krisztus, a rajtunk kívül lévő Személy pedig a názáreti Jézus – Jel 1,17-18; Mt 2,23.
   4. Belsőleg a Sulamit élvezetével rendelkezünk a titkos helyen, külsőleg pedig Abigail nyilvános életvitelével.

C. Amikor egy Krisztusban hívő kijön a kárpiton belülről, a közösség belső szobájából, akkor ő a kereszt útját tudja járni, és követni tudja a szenvedő Jézust – Héb 6,19; 10,19-20; 13,13:
   1. Csak azok, akik belépnek a kárpiton belülre, tudnak kimenni Jézushoz a táboron kívül, és tudják hordozni az Ő gyalázatát – 6,19; 10,19-20; 13,13.
   2. A bennünk lévő feltámadt Krisztus vezet minket arra, hogy kövessük a szenvedő Jézust – 13. vers.
   3. Az Úr Jézus a kereszt útját járta, és belépett a feltámadásba, most pedig arra vezet minket, az Ő Abigailjét, hogy a kereszt útját járjuk, és kövessük Őt a táboron kívülre, az Ő gyalázatát hordozván – 13. vers.

© 2021 Living Stream Ministry